R 5446

"கிறிஸ்துவின் சாயலே புத்திரனுக்குரிய ஆதாரம்"

"CHRIST LIKENESS THE EVIDENCE OF SONSHIP'

திறவுகோல் வசனம் : 1யோவான் 2::6 "அவருக்குள் நிலைத்திருக்கிறேன் என்று சொல்லுகிறவன், அவர் நடந்தபடியே தானும் நடக்கவேண்டும்"

கிறிஸ்துவுக்குள் நிலைத்திருத்தல் என்பது, ஒருவன் முதலாவதாக அவரிடத்தில் வந்திருக்கவேண்டும் என்பதை சுட்டிக் காட்டுகிறது. இது ஒரு சரீரத்தை குறித்ததான சிந்தனையை நமக்குத் தருகிறது. எங்குமுள்ள வேத வசனங்களில் திருச்சபையை இந்த சரீரமாகவும், இயேசுவை தலையாகவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தேவன் அவரை சரீரமான சபைக்கு தலையாகத் தந்தருளினார்". இந்த சுவிசேஷ யுகக்காலத்தில் சில நபர்களுக்கு கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கங்களாகும்படியான அழைப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவர்கள் ஒரே ஒரு கதவின் வழியாக மட்டுமே அந்த சரீரத்திற்குள் வரமுடியும். அது கிறிஸ்துவின் மரணத்துக்குள்ளாக்கும் ஞானஸ்நானமாகிய பலியின் கதவு ஆகும். நம்முடைய சுய சித்தத்தை விட்டுவிட்டு தேவசித்தத்தை எடுத்துக்கொள்வதன்மூலம் மட்டுமே நாம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறோம். இயேசுவினுடைய அடிச்சுவடுகளில் நடக்கவும், அவரை பின்பற்றுகிறவர்களாகவும் சீஷர்களாக மாறவும் நாம் உறுதிமொழி அளித்துள்ளோம். அவரோடுகூட நாம் அடக்கம் பண்ணப்பட்டு, புதிதான ஜீவனுக்குள்ளாக நடக்க எழுந்திருக்கிறோம் – ரோமர் 6:4.

ஆனால் இம்மாதிரியான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதும், பரிசுத்தஆவியைப் பெற்றுக்கொள்வதும் மற்றும் பிதாவினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருப்பதும் மட்டும் போதுமானதல்ல, நாம் தொடர்ந்து கிறிஸ்துவில் நிலைத்திருக்கிறோம் என்பதில் நிச்சயமுள்ளோராய் இருக்கவேண்டும். இயேசுவோடுகூட இணைந்திருக்கிற அனைவருக்கும் உள்ள பொதுவான அனுபவங்களை நாம் பெற்றிருக்கிறோமா? நாம் அவரில் நிலைத்திருக்கிறோம் என்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்கான ஒரு வழி என்னவெனில், நாம் அவரை இன்னும் நேசிக்கிறோம் என்பதை உணர்வதேயாகும். மற்றொன்று, நாம் இன்னும் தேவனுடைய வார்த்தையுடன் இணக்கமாக இருக்கிறோம் என அறிவதாகும். மூன்றாவது என்னவெனில், கர்த்தருடைய சித்தத்தை தவிர நமக்கு வேறு விருப்பம் இல்லை என்ற நிலையில் நிலைத்திருத்தலாகும். அவருடைய சமாதானமே நம்முடைய இருதயங்களிலும், வாழ்விலும் கட்டுப்படுத்தும் ஆதிக்கமாக ஆளுகை செய்வது இன்னுமொரு வழியாகும்.

வெளித்தோற்றம் மட்டும் போதாது (Profession alone insufficient)

கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் அங்கம் வகிப்பதாக பலர் வெளிப்படையாக தங்களைக் காண்பித்தாலும், அவருடையவர்கள் என்பதற்கான ஆதாரங்களைத் தருவதில்லை. கிறிஸ்துவுக்குள் நிலைத்திருக்கிறேன் என்று சொல்லுகிறவன் அவர் நடந்தபடியே தானும் நடக்கவேண்டும் என நம்முடைய ஆதார வசனம் கூறுகிறது. மேலும் எஜமான் எவ்விதமாக நடந்தார்? பரலோகப் பிதாவினுடைய சித்தத்திற்கு இசைவாக அவர் அநுதினமும் வாழ்ந்தார். அவர் பிதாவின் சித்தத்திற்கு தம்மை முற்றிலும் ஒப்புக்கொடுத்தார். மேலும் இது மரணபரியந்தம், அதாவது கொடூரமான சிலுவையின் மரணபரியந்தமான பலியின் வாழ்க்கையைக் குறிக்கிறது.

யார் கர்த்தருடைய ஆவியைப் பெற்று, அதன் சித்தத்தின்படியே கட்டுப்படுத்தப்படுகிறாரோ, அவரே கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கமாக இருப்பதோடு, இவ்விதத்தின்படியே நடக்கத் தேடுவதுடன், எல்லாவற்றிலும் தேவசித்தத்தையே செய்ய முற்படுவார். இந்த சித்தம் என்பதன் பொருள், பரிசுத்த நடக்கையும், தேவனிடத்தில் முழு அர்ப்பணிப்பு செய்தலும், பாவத்தை எதிர்க்கும் பாதையுமாகும். யாரெல்லாம் தேவனோடுகூட அர்ப்பணிப்பு செய்திருக்கிறார்களோ, அவர்கள் ஒவ்வொரு பாவ காரியத்திற்கும் எதிரானவர்கள். ஏனெனில் தேவனுடைய குணாதிசயமும் பாவமும் ஒன்றுக்கொன்று நேரெதிரானவைகள். தேவன் தம்முடைய நீதிக்காக நிற்கிறவர், அந்த நீதியை மீறுவது பாவமாகும் (1யோவா 3:4). யாரெல்லாம் இயேசு நடந்தபடியே நடக்கிறார்களோ, அவர்களே தெய்வீக வார்த்தைக்கும் அதின் சித்தத்திற்கும் இசைவானவர்களாவர். அநேகரைப்போல், நம்முடைய

மனப்பதிவுகள் மற்றும் நம்முடைய சொந்தக் கருத்துக்களே சரியானதென்றும், அநுகூலமானதென்றும் நம்பக்கூடாது. மாறாக தேவனுடைய வார்த்தையே நம்முள் தங்கி தரித்திருந்து, நம்முடைய வாழ்வை ஆளக்கூடியதுமாக இருக்கவேண்டும். "என்னுடைய சித்தப்படியல்ல, என்னை அனுப்பினவருடைய சித்தத்தை செய்யவே நான் வந்தேன்". "புஸ்தகச் சுருளில் அனைத்தும் எழுதியிருக்கிறதே" என இயேசு கூறினார். அதுபோலவே நம்மிடையேயும் இருக்கவேண்டும். நாம் அவரிடத்தில் நிலைத்திருக்கவேண்டும், அவருக்குள் நடக்கவேண்டும். "புஸ்தகச் சுருளில் அனைத்தும் எழுதியிருக்கிறபடி செய்ய மனதாயிருக்கவேண்டும். இவ்வழிமுறையை நான் எடுப்பேன் என்று நம்மைநாமே வெறுமனே கட்டாயப்படுத்தாமல், மாறாக தேவனே உமக்குப் பிரியமானதை செய்ய பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன். உம்முடைய பிரமாணம் என் உள்ளத்தில் இருக்கிறது என்று கூறலாம் – சங் 40:7,8.

புத்திரருக்கான நிரூபணங்கள்(Proofs of Sonship)

கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொண்ட அனைவருமே குறைந்தபட்சம் பொதுவான வகையில், தங்களை தேவப்பிள்ளைகள் எனவும், கிறிஸ்து தங்களுடைய மூத்த சகோதரர் எனவும், மனித குமாரர்களிலிருந்து தேவன் தெரிந்தெடுத்த மாபெரும் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எனவும் உரிமை பாராட்டுகின்றனர். வரவிருக்கும் மாபெரும் ராஜ்யத்தில் தாங்கள் கிறிஸ்துவின் உடன் சுதந்திரர்கள் எனவும் கருதிக்கொள்கின்றார்கள். ஆனால் அவ்வாறு கூறிக்கொள்ளும் அனைவரும் தேவனுடைய புத்திரர் அல்ல. ஏராளமானோர் தங்களை இவ்வாறு அழைத்துக் கொள்கின்றனர். அவ்விதமான புறப்பகட்டான கிறிஸ்தவர்கள், நாற்பது கோடிப்பேர் (400 மில்லியன்) உள்ளனர் என புள்ளி விபரங்கள் கூறுகின்றன. ஆனால் இந்த நாற்பதுகோடி ஜனங்களில் அநேகர், தேவ புத்திரர்கள் என நாம் நினைக்க முடியாது. அப்.பவுல் நம் கவனத்தை ஈர்ப்பதுபோல் நாம் இருதயங்களை நிதானிக்கக் கூடாதவர்களாக இருப்பதினால், மற்றவர்களுடைய வாய்மொழி மற்றும் நடத்தை மூலம் செய்யப்படும் காரியங்கள் மூலமாகவே நிதானிக்கிறோம். ஆனால் வாய்மொழியாகிய சொற்களையே இறுதியானதாக எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. நாம் அறிந்தபடி தேவ புத்திரர்களாக இருக்கிறவர்கள், அவருடைய ஆவியினாலே வழிநடத்தப்படுவார்கள். "மேலும் எவர்கள் தேவனுடைய ஆவியினாலே நடத்தப்படுகிறர்களோ அவர்கள் தேவனுடைய புத்திரராயிருக்கிறார்கள்" – ரோம8:14.

தேவனுடைய ஆவி என்பது என்ன ? முதன்மையாக அது சத்தியத்தின் ஆவி, பரிசுத்தத்தின் ஆவி, நீதியின் ஆவி, அன்பின் ஆவியாகும். தேவனுடைய பரிசுத்தஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்ட தேவனுடைய பிள்ளைகள் எத்தனைபேரோ, அவர்கள் பொதுவான இந்த தேவ ஆவியுடன் இசைவாக இருப்பதை சிலவற்றில் வெளிப்படுத்துவார்கள். ஆகையால், அவர்கள் அநீதியில் நடந்து, தங்களுக்குள் பாவத்தின் போக்குகளை தடுக்க எவ்வித முயற்சியும் செய்யாதிருப்பார்களானால், அவர்கள் சத்தியத்தைவிட பிழையை விரும்பினால் அவர்களின் கனிகளே அவர்களைத் தீர்க்கும். தேவன் சத்தியத்திற்காக நிற்கிறார். அது நம் கர்த்தராகிய இயேசுவில் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

எனவே யாரொருவர் தேவஆவியை உடையவரோ, அவர் தாமே சத்தியத்திற்கு ஊழியம் செய்யும்பொருட்டு, தன்னைத்தானே பலிசெலுத்த மனதாயிருக்கிறார். அவர் சத்தியத்தை நேசிப்பதோடுகூட அன்பு மற்றும் வைராக்கியத்தின் ஆவியின்மூலம் அதை வெளிப்படுத்துவார். சாத்தானோ பாவம், பொறாமை, வெறுப்பு, தீமை, சச்சரவு போன்றவற்றின் வடிவமாக இருக்கிறான். நீதியும் அன்பும் சந்தோஷமும் சமாதானமும் பரிசுத்தஆவியின் கனிகள் ஆகும். எங்கெல்லாம் பிசாசின் கிரியைகள் வெளிப்படுத்தப்படுவதை காண்கிறோமோ, அத்தகையவர் தேவனுடைய பிள்ளையா ? என கேள்வி எழுப்ப காரணமிருக்கிறது. பொறாமையின் ஆவி, வெறுப்பின்ஆவி, தீமையின் ஆவி, சத்தியத்தை எதிர்க்கும் ஆவி, அநீதியின் ஆவி – இவை அனைத்தும் தேவபுத்திரர்களாக இருப்பவர்களால் நிராகரிக்கப்பட்டு ஜெயங்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

ஒருவரின் சிறந்த முயற்சிகளுக்குப்பின்பும், பாவத்திற்கான அவரது மாம்சீகப் போக்குகள் அவருள் இன்னும் இருப்பதை அவர் கண்டால் அது அவருக்கு பெரிய துன்பத்தை ஏற்படுத்தும், கர்த்தரோ இருதயத்தைப் பார்க்கிறார் என்று வேதவசனங்கள் உறுதியளிப்பதன்மூலம், அவர் உற்சாகமடையலாம். அதேபோல மற்றவர்களைப் பொறுத்தவரை அவர்கள் எடுக்கும் முயற்சிக்கேற்ப அவர்களுடைய நோக்கத்தின்படி

நிதானிக்கவேண்டும். தேவனுடைய ஆவி எங்குள்ளதோ அங்கு அன்பின் ஆவி உள்ளது. ஒருவர் தவறு செய்திருந்தாலோ அல்லது பிழையில் இருந்தாலோ இந்த அன்பின் ஆவியானது அவரை சரிசெய்ய, அது விரும்பும்படி செய்கிறது. அவ்வாறு அவர் தவறுவது அவருடைய ஆவியின் தவறோ அல்லது அவரது சித்தத்தின் தவறோ அல்ல. மாறாக அவர் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு வெறுமனே பொறியில் சிக்கிக்கொண்டார் என்பதைக் காட்டுகிறது. ஆனால் சரியான திசையில் செல்வதற்கும், சத்தியத்திற்கு சேவை செய்வதற்குமான எந்த ஆதாரமும் இல்லாமல், தனது இயல்பான மனப்பான்மைக்கேற்ப செய்து, தொடருவாரானால், அவர் தேவபுத்திரரா என்று சந்தேகப்படக் காரணம் உள்ளது.

அவர் நடந்தபடியே எவ்வாறு நாமும் நடக்கக்கூடும் ? (How we can walk as he walked?)

கர்த்தருடைய சீஷர்கள் எனவும், கிறிஸ்தவர்கள் எனவும் தங்களைக் கூறிக்கொள்பவர்கள், அவர்கள் கூறியதற்கு இசைவாக தங்களுடைய வாழ்க்கை இருப்பதைக் காணவேண்டும். ஒரு மாணவன் தனது ஆசிரியரைப் பின்தொடர்வதுபோல், சீஷர் என்ற சொல்லானது பின்பற்றுபவரைக் குறிக்கிறது. நம்முடைய இரட்சகரோடுகூட நாம் பகிர்ந்துகொள்ளும்படி பிதாவானவர் நம்மை அழைத்த மகிமையான காரியங்களில் கிறிஸ்துவானவர் நம்முடைய மீட்பராகவும், முன்மாதிரியாகவும், போதகராகவும் இருக்கிறார் என்பதை உணருகிறோம். ஆகையால், நாம் அவருக்குள் இருக்கிறோம் என்று சொன்னால், அதன்படியே நம் வாழ்க்கையில் நடப்பதன்மூலம் வெளிக்காண்பிக்க வேண்டும். அவர் நடந்தபடியே நாமும் நடக்கவேண்டும்.

ஆனால் நாம் பூரணராக இல்லாதபோது, இதை எவ்வாறு செய்யமுடியும் ? ‘‘நாம் மாம்சத்தின்படியல்ல, ஆவியின்படி நடக்கிறோம்’’ என பதிலுரைக்கிறோம். நம்முடைய அபூரணமான மாம்சத்தை தேவன் நோக்கிப் பார்ப்பதில்லை. புதிய சிருஷ்டிகளாக நாம் மாம்சத்திற்குரிய ஜீவிகளல்ல, ஆனால் ஆவிக்குரியவர்களாயிருக்கிறோம். நம்முடைய போதகர் அவருடைய அர்ப்பணிப்பிற்குப் பிறகு, அவர் நடந்தவிதம் பற்றி அப்போஸ்தலர் பேசுகிறார். இப்பாதையில் அவர் 31/2 வருடமாக நடந்து முடித்தார். அது மாம்சத்தின்படியானதல்ல, மாறாக ஆவியின்படியான ஒரு வாழ்க்கை. அதுபோன்றே நம்மிடத்திலும் இருக்கவேண்டும். நாம் மாம்சத்தின்படியல்ல, மாறாக புதுசிருஷ்டியின்படி நடக்கிறோம். மாம்சத்தின்படியாக நாம் மரித்தவர்களாக கருதப்படுகிறோம். அவ்விதமாகவே கர்த்தரும் நம்மை எண்ணிக்கொள்கிறார். ஆக, மாம்சத்தின்படி நாம் மரித்துவிட்டால் நாம் மாம்ச விருப்பங்களின்படி நடக்கக்கூடாது.

பொதுவான நம்முடைய நடத்தையில், நம் கர்த்தர் நடந்தபடியே நாமும் நடக்கவேண்டும். நன்மையான எல்லாவற்றையும் நாம் நேசிப்பதுடன் தீமையான எல்லாவற்றையும் தவிர்க்கவேண்டும். நம்முடைய ஆண்டவரும் முன்மாதிரியுமானவரின் அடிச்சுவடுகளில் முடிந்தவரை அவரோடு நெருக்கமாக நடக்கவேண்டும். அபூரணமான சரீரத்தில் இருந்துகொண்டு மாம்சத்திலும் ஆவியிலும் பரிபூரணராயிருந்த இயேசுவைப்போல எல்லா பரிபூரணத்திலும் நடக்கமுடியாது. ஆனாலும் அவர் நடந்த பாதையில், அதே திசையில், அவர் கடந்துசென்ற அதே மகிமையான இலக்கை நோக்கி, நாமும் நடந்துசெல்ல வேண்டும். அவ்வாறே நாளுக்குநாள் உண்மையுள்ளோராக நடக்கும்போது, அவருடைய கிருபையினால் அதே மகா மேன்மையான வெகுமதியையும் அடைவோம்.

\-\-\-\-\-\-\-\-\-\-\-